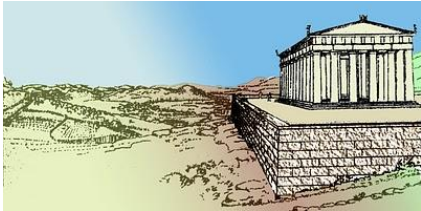

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΛΛΗΝΗΣ

Η Παλλήνη ήταν ένας από τους 174 αρχαίους Δήμους της Αττικής. Σύμφωνα με τον Πausanias, από την Παλλήνη καταγόταν ο Σαλαμινομάχος **Αμεινίας**, αδελφός του Αισχύλου, κυβερνήτης τριήρους στη Ναυμαχία της Σαλαμίνας, στην οποία διέπρεψε και πήρε βραβείο.

Η Παλλήνη ήταν φημισμένη και για το ιερό της Παλληνίδος Αθηνάς.

Με πωρόλιθους από τη θέση **Ματρίγγο** της Παλλήνης είχαν κτισθεί τα ιερά της Ακρόπολης που αντικαταστάθηκαν από τον Περικλή με Πεντελικά Μάρμαρα. Σήμερα τα υλικά αυτά αποτελούν μέρος του τείχους της Βόρειας πλευράς της Ακρόπολης.

Τα χρόνια της **Φραγκοκρατίας** αναφέρεται η Παλλήνη σαν ιδιοκτησία του Κυβερνήτη της Αττικής Αλφόνσου Φαντρίγγο (1317-1330). Στη θέση Ματρίγγο που είναι παραφθορά της λέξης Φατρίγγο, υπήρχαν θεμέλια κτισμάτων και πηγάδι, βόρεια του συνοικισμού Κάτω Χαρβάτι, που χρησίμευαν σαν καλοκαιρινό θέρετρο του Φαντρίγκου.

Στα χρόνια της **Φραγκικής κατοχής**, έγινε ο εποικισμός της Αττικής από Αλβανούς, που χρησίμευαν για την ασφάλεια της περιοχής από τους πειρατές. Τότε παραχωρήθηκαν σ' αυτούς ολόκληρες εκτάσεις στην Αττική για καλλιέργεια. Ένας απ' αυτούς ήταν και ο Μπούας_Σπάτας, στον οποίο δόθηκε η περιοχή των Σπάτων.

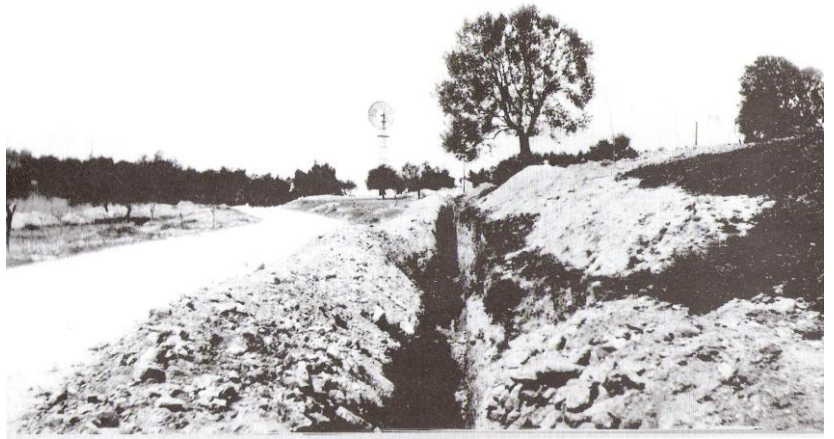
Τα χρόνια της **Τουρκοκρατίας** η Παλλήνη ονομαζόταν Χαρβάτι. Χαρβάτι τουρκικά λέγεται ο Κροάτης, που σημαίνει ότι ιδιοκτήτης ήταν Πασσάς ή Μπέης Τούρκος από την Κροατία.

Η σημερινή πλατεία Ελευθερίας
(φωτο: Από την έκδοση του συλλόγου Ο Παλληνεύς,
'Πώς ήταν παλιά Η Παλλήνη')

Λεωφόρος Μαραθώνος, αριστερά ο λόφος Λεβίδη
Δεξιά ο ανεμόμυλος που υδροδοτούσε τις εγκαταστάσεις
Καλλιφρονά: (φωτο: Από την έκδοση του συλλόγου Ο
Παλληνεύς,
'Πώς ήταν παλιά η Παλλήνη')

Μετά την απελευθέρωση της
Ελλάδας, ιδιοκτήτης φέρεται ο Γάλλος
Ναύαρχος Μπουγιέρ, που αγόρασε
την περιοχή από τους Τούρκους και
έκτισε το ερείπιο, σήμερα γνωστό σαν
παλάτι. Ύστερα από λίγα χρόνια

αγοράστηκε από τον επίσης Γάλλο, Ντε Ρουζού, ο οποίος είχε σύζυγο την αδελφή του
Παλάσχα. Μετά απ' αυτόν ιδιοκτήτης για ένα εξάμηνο ήταν ο Δήμαρχος Αθηναίων
Κουτσικάρης και μετά απ' αυτόν η κ. Δαμασκηνού.

Το έτος 1827 αγοράστηκε από
τον εφοπλιστή Ιωάννη
Θεοφιλάτο. Απ' αυτόν έγινε
προσπάθεια αμπελοφυτείας και
ιδρύσεως εργοστασίου
κονιακοποιίας. Επισκευάστηκε
τότε και το παλάτι, το οποίο
όμως λόγω ληστοκρατείας,
έμεινε ακατοίκητο και
εσταυλίζοντο ζώα.

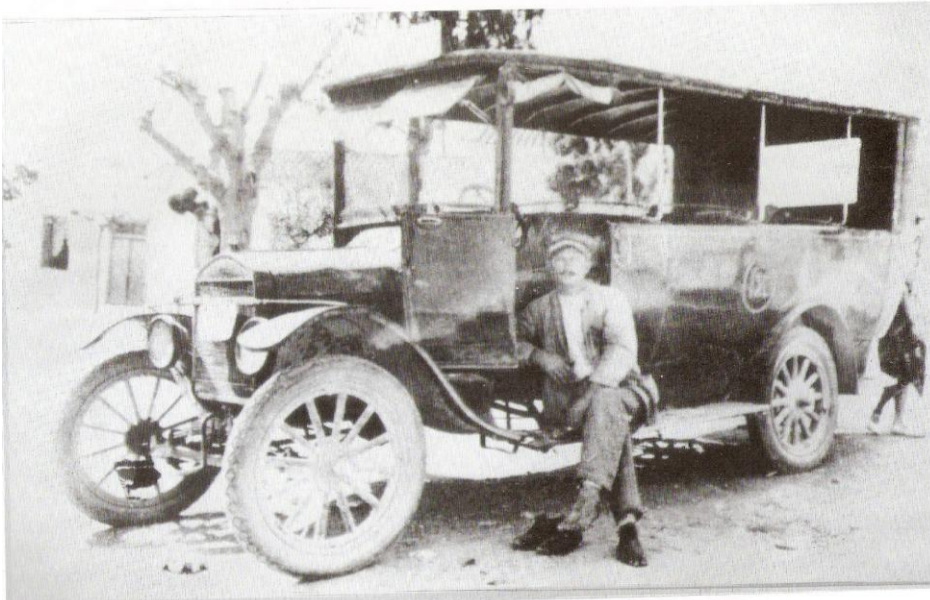
Το εσωτερικό των εγκαταστάσεων "Καλλιφρονά"
ο περιστεριώνας που διασώζεται μέχρι σήμερα.

Το 1869 το κτίριο αυτό
αποτεφρώθηκε από πυρκαγιά.

Το έτος 1903 αγοράστηκε η Παλλήνη από τη Μαρία Καλλιφρονά. Και το έτος 1919 σε
εφαρμογή σχετικού Νόμου,
παραχωρήθηκε σε μικροϊδιοκτήτες
κατοίκους της περιοχής.

Η οδός Λεονταρίου
(φωτο: Από την έκδοση του συλλόγου Ο Παλληνεύς,
'Πώς ήταν παλιά η Παλλήνη')
(φωτο: Από την έκδοση του συλλόγου Ο Παλληνεύς,
'Πώς ήταν παλιά η Παλλήνη')

1925-27 Το πρώτο λεωφορείο.
Παν. Κοισαράς, πρώτος λεωφορευτής των Μεσογείων.

Η Παλλήνη αναγνωρίστηκε
σαν Κοινότητα το 1912 με
το Β.Δ. 31.8.1912 ΦΕΚ
Α'262/1912 και προήλθε
από τον τέως Δήμο
Κρωπίας. Έδρα η Παλλήνη
και συνοικισμοί αρχικά:
Παλλήνη (Χαρβάτι)-Κάτζα-
Κάτω Χαρβάτι και
αργότερα
Αυλών(Ανθούσα)

Ο Πληθυσμός της Παλλήνης (1920- 1981):

ΕΤΟΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ
1920	510
1928	597
1940	902
1951	1856
1961	1.909
1971	3.190
1981	5.495

Το Β75 ο Ανδρέας Καμιάς αγόρασε στην Κάντζα
έκταση 5.000 περίπου στρεμμάτων
και έκανε το εργοστάσιο αμινοαξιδίου που το εξόλισε με μηχανήματα από το Μισορνιά της Γαλλίας
και αποτέλεσε πρότυπο για την εποχή του.
Στο εργοστάσιο αυτό πολλοί Χαρβατιώτες εργάστηκαν μέχρι τα τέλη του προηγούμενου αιώνα.

ΠΗΓΗ: Οι πληροφορίες αντλήθηκαν από το βιβλίο «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ», του δασκάλου και τέως Δ/ντή του σχολείου μας κ. Κων/νου Παπαθεοδώρου, τον οποίο και ευχαριστούμε.

1966

1^ο

Δημοτικό Σχολείο

Παλλήνης

(φωτο:
Από την έκδοση
του συλλόγου
Ο Παλληνεύς,
'Πώς ήταν παλιά
Η Παλλήνη')

